„Sper să ajung printre primii patru din Europa"

(Urmare din pag. 1)

concursuri în Italia. După aceea, cred că voi da curs unei invitații de a participa la o serie de turnee cunoscute sub denumirea de „Circuitul Caraibilor". Conform comunicării primite, itinerariul acestui circuit este următorul: 12—19 februarie, în orașul Salisbury din S.U.A., 20—26 februarie: Tampa (Florida), 27 februarie—3 martie: Miami (Florida), 6—12 martie: Baranquilla (Columbia), 13—19 martie: Caracas (Venezuela), 20—26 martie: Curaçao (insulele Antile), 27 martie—2 aprilie: Mexico City, 3—9 aprilie: San Juan (Porto Rico), 10—16 aprilie: St. Petersburg (Florida).

— După cîte îmi dau seama, este vorba de un adevărat maraton. Cine mai participă la aceste concursuri ?

— Cu excepția australienilor Stolle (trecut la profesionism) și Emerson — aflat în perioadă de repaus — la acest circuit de nouă turnee vor concura cei mai buni tenismani de pe glob. Voi avea deci ocazia să-mi încerc șansele în fața celor mai renumite „rachete". Și aceasta va însemna un mare lucru pentru desăvîrșirea pregătirii în vederea noii ediții a „Cupei Davis". Țin foarte mult ca — de data aceasta — reprezentativa noastră să ajungă într-una din finalele celor două grupe ale zonei europene. Cu puțină șansă la tragerile la sorți, acest lucru este perfect posibil. Cu excepția echipei spaniole (Santana, Arilla, Gisbert, Couder), în fața celorlalte adversare, chiar dacă ar fi vorba de formații puternice ca U.R.S.S., (Metreveli, Leyus, Lihaciov), R.F.G. (Bungert, Buding), Africa de sud (Drysdale, Diepraam, McMillan) — la București va fi destul de greu să pierdem. Și încă ceva. Vreau ca în 1967 să obțin personal și un event : să ocup un loc între primii patru atît în tradiționalul clasament de sfîrșit de an alcătuit de „Sportul popular" — pentru cei mai buni sportivi români — cît și printre tenismanii din Europa. Dacă 1967 va fi tot atît de bun — pentru mine — ca și anul trecut, sper să-mi realizez aceste dorințe.

Cum Țiriac este pus pe fapte mari, nu ne rămîne decît să așteptăm momentele pentru a le consemna.

O fotografie, un grup, o amintire. Cei „pozați" sînt profesori de educație fizică sau profesori de alte specialități care iubesc sportul, toți din raionul Ploiești. Este al optulea an în care profesorii ploieșteni participă la o excursie organizată în timpul iernii. Pînă anul acesta vizitaseră Muntele Roșu, Stîna Republicii, Vîrful cu Dor, Dihamul, Cristianul Mare, Poiana Secuilor și alte cabane, în total 17. Acum a fost rîndul Predealului, unde au avut prilejul să urmărească și concursul de inaugurare a sezonului de schi.

Foto : A. NEAGU

Entuziasm și inițiative, dar nu întotdeauna...

Din activitatea comisiilor de propagandă și educație din regiunea Banat

Sportul bănățean nu mai are nevoie de prezentare : zeci de mii de tineri pe stadioane, numeroase echipe în campionatele republicane — o activitate intensă, multilaterală, încununată de multe succese. Poate mai puțin cunoscută, munca de propagandă și educație desfășurată de comisia regională și de comisiile raionale de resort își aduce o importantă contribuție la multe din aceste succese cu care se mîndrește astăzi sportul din regiunea Banat. De altfel, aceasta a fost și principala concluzie desprinsă din recenta analiză făcută în cadrul Biroului Consiliului regional UCFS. Cîteva din acțiunile întreprinse în domeniul propagandei și agitației rețin atenția în mod deosebit și credem că ele ar putea fi generalizate.

În primul rînd, îmbunătățirea substanțială a colaborării factorilor competenți pe plan local, „cheia" multor inițiative care și-au dovedit pe deplin eficiența. Astfel, în colaborare cu Loto Pronosport au fost stabilite planuri pentru pavoazarea și înfrumusețarea principalelor baze sportive ; cu Centrul de librării și difuzarea cărții s-a trecut la organizarea „Săptămînii cărții sportive"; cu Direcția regională cinematografică la inițierea unui ciclu de filme sportive ș.a.

Cu mai multă atenție — și bineînțeles cu rezultate mai bune — se desfășoară în ultima vreme munca de popularizare a contribuției pe care practicarea exercițiilor fizice și sportului o aduce la întărirea sănătății, la reconfortarea organismului. O preocupare deosebită în această direcție au manifestat comisiile raionale de propagandă și educație din Arad, Deta, Caransebeș și Oravița, care au reușit să angreneze în pregătirea și expunerea diferitelor conferințe și a altor acțiuni de popularizare a sportului activiști ai caselor raionale de cultură, ai căminelor culturale, precum și numeroase cadre didactice. Trebuie, de asemenea, subliniată munca susținută de popularizare a turismului (la Arad, Caransebeș, Oțelul Roșu, Timișoara, Oravița), ca și organizarea unor simpozioane cu participarea sportivilor fruntași și a unor cadre tehnice cu deosebită experiență. Au fost inițiate astfel de întîlniri și între sportivii fruntași din regiune și elevii liceelor sau — cum a fost, de exemplu, la Nădlac și Iratoș — cu țăranii cooperatori. Amatorilor de sport le sînt tot mai des prezentate filme sau cicluri de filme. cu subiecte sportive, în această acțiune evidențiindu-se orașele Timișoara, Reșița, Lugoj și în special raionul Arad, unde asemenea acțiuni au avut loc în 26 de localități. Pot fi, de asemenea, amintite inițiativele comisiei regionale și ale multor comisii raionale de propagandă și educație în direcția popularizării competițiilor de masă. Au fost editate numeroase afișe — cu un conținut atractiv și cu o grafică de bună calitate, au fost prezentate diapozitive în legătură cu campionatul asociației sportive și cu concursul pentru Insigna de polisportiv, s-au organizat expoziții de fotografii turistice (cu mult succes la Lipova și Deta).

Biroul Consiliului regional UCFS Banat a apreciat că aceste acțiuni — ca și toate celelalte inițiate de comisia regională și comisiile raionale de propagandă și educație — au avut o eficiență sporită, contribuind la creșterea numărului de oameni ai muncii angrenați în practicarea organizată și sistematcă a exercițiilor fizice și sportului, la înviorarea activității din cluburi și asociații, la succesul competițiilor de masă și — totodată — la obținerea unor rezultate frumoase în activitatea de performanță.

S-a îmbunătățit în ultima vreme și conținutul muncii educative cu sportivii și echipele fruntașe. Constatăm o preocupare mai mare pentru urmărirea felului în care sportivii fruntași se pregătesc și participă la învățămîntul politic. Cu bune rezultate au fost folosite și alte forme și mijloace ale muncii educative : informări politice, vizionări de piese de teatru, filme, spectacole de operă, excursii ș.a. Un accent principal s-a pus însă pe dezvoltarea laturii educative a procesului de pregătire a sportivilor, pe convingerea acestora — sub toate formele — de a avea, pe stadioane și în afara lor, o comportare exemplară. Așa se explică desigur și spiritul de disciplină, omogenitatea, unitatea și prietenia care caracterizează unele echipe cum sînt cele de la Universitatea (handbal), Liceul 4 (handbal), Liceul 10 (volei), Vagonul Arad (gimnastică și fotbal) etc. Pentru mulți amatori de sport, ascensiunea echipei de fotbal C.F.R. Timișoara (antrenor N. Godeanu) a constituit o... surpriză. În componența ei nu sînt jucători care să „strălucească", tehnicienii apreciind că C.F.R. Timișoara este o echipă cu „valori medii". Cum a fost, atunci, posibilă această frumoasă comportare? Concluziile ne arată că tocmai participarea conștientă la pregătire a jucătorilor, seriozitatea manifestată la antrenamente, dăruirea de care au dat dovadă, dragostea pentru fotbal și pentru culorile sportive pe care le reprezintă i-a condus pe fotbaliștii de la C.F.R. Timișoara pe drumul unor victorii prețioase. Invers s-au întîmplat însă lucrurile la Politehnica Timișora, C.F.R. Arad și C.F.R. Caransebeș, echipe cu jucători valoroși, dar lipsiți tocmai de acea dorință de a munci cu toată dîrzenia pentru a realiza o pregătire superioară, și în schimb cu multe preocupări străine de disciplină, de morala sportivă.

Lucru firesc, activitatea sau inactivitatea în domeniul muncii de propagandă și educație își pun pecetea asupra îndeplinirii obiectivelor ce stau în fața organelor și organizațiilor UCFS din regiunea Banat. Am vorbit despre lucrurile bune. Sînt însă destule de spus și despre rămînerile în urmă, despre anumite lipsuri care explică în mare parte o stare de lucruri nemulțumitoare. Oare este întîmplător faptul că într-o serie de raioane cum sînt Deta, Făget, Bozovici, Oravița, Sînnicolaul Mare — în care munca de propagandă și educație lasă mult de dorit — activitatea sportivă de masă nu s-a dezvoltat pe măsura posibilităților și a cerințelor ? Sportivii fruntași bănățeni sînt încă destul de puțin cunoscuți în... Banat. Una din principalele explicații : slaba muncă de popularizare a acestora, lipsa unor vitrine, a tabelelor de recorduri și performanțe ș.a. Cu serioase lipsuri s-a desfășurat și munca de popularizare a diferitelor competiții sportive. Exemplul meciului de baschet Steaua — Universitatea, la care au venit doar cîțiva spectatori (pentru că în tot orașul nu a fost pus nici un afiș), nu este singular. A reieșit, de asemenea, că în diferite raioane, orașe, cluburi și asociații sportive agitația vizuală păstrează încă un caracter superficial, un conținut sărăcăcios, cu o eficiență total scăzută.

Există însă dorința de a îmbunătăți munca de propagandă și educație, de a consolida succesele realizate, de a extinde metodele bune de muncă. Comisia regională și comisiile raionale de propagandă și educație și-au propus pentru perioada de iarnă un bogat și interesant program de activitate, axat în primul rînd pe popularizarea competițiilor de masă, a sportivilor care au obținut rezultate remarcabile în Spartachiada de iarnă, precum și a asociațiilor cu cele mai frumoase realizări în organizarea și desfășurarea întrecerilor. Numeroase alte acțiuni sînt prevăzute pentru o mai bună popularizare a sportivilor fruntași, pentru stimularea lor în vederea unei pregătiri temeinice, care să le permită obținerea unor performanțe superioare. Planul de măsuri urmărește, de asemenea, să îmbunătățească munca educativă cu sportivii și antrenorii.

Ceea ce ni se pare esențial este faptul că încă din primele zile care au urmat analizei din cadrul Biroului Regional UCFS, comisia regională și comisiile raionale au trecut la îndeplinirea obiectivelor prevăzute, luînd măsurile corespunzătoare pentru angrenarea în aceste acțiuni a unui număr mai mare de activiști sportivi, tehnicieni, sportivi fruntași, profesori de educație fizică — oameni care pot și vor să muncească nu numai cu pricepere, dar și cu pasiune pentru viitoarele succese ale sportului bănățean.

DAN GÂRLEȘTEANU

Doi antrenori craioveni și diferența rezultatelor...

Să faci scrimă de performanță fără să ai o sală corespunzătoare este, desigur, o problemă destul de complicată. La Craiova, de pildă floretiștii, spadasinii și sabrerii, elevi ai antrenorilor Bachelli și Dristureanu, s-au izbit timp îndelungat de această dificultate. Abia de cîțiva ani, actualul antrenor al clubului sportiv Electroputere, Paul Ghinju, a putut să vadă îndeplinit un asemenea obiectiv : la sugestia lui, terasa sălii de sport a clubului a fost transformată într-un „atelier" de lucru pentru cei peste 80 de tineri și tinere care au îmbrățișat sportul „armelor" albe...

Se înțelege că lucrurile au mers ceva mai greu decît sînt ele prezentate aici. Poate că ar trebui să adăugăm și faptul că o dată intrat în sală, tînărul antrenor de scrimă a avut surpriza să constate că, de fapt, nu va fi singur și că își va desfășura antrenamentele împreună cu elevii antrenorului de box Gh. Duduleanu.

Și, totuși, peste aceste necazuri ale muncii, Paul Ghinju a reușit, în cei 3—4 ani de activitate ca antrenor la scrimă, să dea lotului republican cîteva elemente de certă valoare, îndeosebi la spadă — Alexandru Mironov și Dumitru Popescu la seniori, Constantin Duțu în grupa „speranțelor".

Mai mult, pe urmele acestor trei talentați scrimeri craioveni au pornit impetuos și alții, poate la fel de dotați, cu aceleași perspective — la floretă Aurel Drăguț și Viorica Dudău, la spadă Gheorghe Nicolaescu, iar la sabie Marius Bunea.

Prin urmare, într-un timp relativ scurt, tînăra „școală" de scrimă din Craiova s-a afirmat din plin. Ea tinde să egaleze valoric altele, cu vechi tradiții : cele din Cluj, Timișoara, Tg. Mureș și Satu Mare. Și aceasta pentru că aici lucrează un antrenor cu multă pasiune: Paul Ghinju.

★

Profesorul Florin Dobre este antrenor de volei la Școala sportivă din același oraș. Are aproape 5 ani de activitate. Timp suficient, spun specialiștii, pentru ca la jocuri sportive să-ți faci o „carte de vizită". Numai că, în cazul prof. Dobre termenul acesta trebuie neapărat prelungit. Pînă acum el n-a reușit să șlefuiască decît un singur talent, pe Dunăreanu.

Dar, prin mîinile antrenorului craiovean au trecut zeci de tineri. Nu este vacanță în care să nu fie văzut „la lucru", de dimineață și pînă seara. Unde sînt însă roadele ? De ce întîrzie ele să apară ?

Din păcate, rezultatele muncii sale sînt prea puțin concludente. Mulți pun aceasta pe seama sferei prea mari de activitate a tînărului antrenor: ateliere la școala sportivă, la clubul Electroputere, asistență la gimnastică profesoarei Lucia Dobre, soția sa.

Nu ne-am mulțumit cu aceste păreri. Am vrut să avem o opinie și mai autorizată.

— **Eu cred,** ne-a mărturisit prof. Eugen Popescu, director-adjunct al școlii sportive, **că antrenorul nostru de volei nu acordă suficientă atenție muncii de selecție. Lucrează de mai mulți ani cu elemente fără perspectivă. În plus — densitatea antrenamentelor sale este destul de slabă. Este însă foarte adevărat că și noi purtăm vina pentru un asemenea stil de muncă. Ne-am ferit să-l criticăm, de teamă să nu se simtă jignit. Doar am fost colegi de facultate, de institut...**

Deci nu este vorba numai de stilul de muncă al antrenorului în cauză, ci și de cel al conducerii școlii sportive. Nimic de zis, este lăudabil să-ți menajezi tovarășul de muncă, să-l respecți, să-l ajuți. Mai poate fi însă vorba de un ajutor tovărășesc atunci cînd știind că un om muncește fără nici o perspectivă închizi ochii în loc să-i dai un sprijin concret ? Cui au folosit aceste menajamente ? Nici lui Florin Dobre și nici școlii, secției de volei, care nu reușește să se „vadă" într-o competiție peste „granițele" orașului, ale regiunii.

— **Profesorul Dobre este, prin rezultatele sale, cel mai slab dintre antrenorii noștri din rețeaua școlilor sportive,** a ținut să completeze acest portret tovarășul Marinel Oancea, inspector în Direcția activităților educative a Ministerului Învățămîntului. **Dacă va continua să lucreze în acest fel, vom fi nevoiți să desființăm secția...**

★

Paul Ghinju și **Florin Dobre.** Doi oameni tineri, doi antrenori bine pregătiți, fără îndoială. Atunci unde intervine diferența dintre ei ? Desigur, acolo unde începe PASIUNEA, dragostea pentru profesiunea aleasă, efortul susținut de a învinge greutățile, încercarea stăruitoare de a te autodepăși.

S. TIBERIU